

werelddelen

Voel je verbonden

Oog voor iedereen

Inclusief onderwijs
in Benin

De stem van vrouwen
in klimaatbeleid

Leven in
afhankelijkheid

Wereld

6

'God heeft alle kinderen gemaakt, kinderen zonder én met een beperking'

14

De stem van West-Afrikaanse vrouwen in klimaatbeleid

Delen

4

Prikbord

10

Maak inclusief onderwijs mogelijk voor kinderen in Benin

12

Hoop voor Syrië?

22

Doe mee met Sport for Others

Ver weg

18

Dubbelinterview: Oud in Afrika en Nederland

Dichtbij

17

Kids

20

Oog voor elkaar in Woord en Daad Winkel Barneveld

23

'Leven in afhankelijkheid van de Heere is het beste leven'

Colofon

Werelddelen is een gratis kwartaaluitgave van Woord en Daad voor belangstellenden.

In een gebroken wereld, getekend door armoede en onrecht, streeft Woord en Daad naar zichtbare tekenen van Gods komend Koninkrijk. Het Bijbels perspectief op gerechtigheid en barmhartigheid drijft ons om dagelijks bij te dragen aan een duurzame verandering van mensen hier en daar.

Stichting Woord en Daad

Postbus 560, 4200 AN Gorinchem
Spijksedijk 16E, 4207 GN Gorinchem
Tel. 0183-611800
info@woordendaad.nl
www.woordendaad.nl

IBAN NL64 RABO 0385 4870 88
t.n.v. Woord en Daad, Gorinchem

RSIN-nummer: 004275871
KVK-nummer: 41118168

Raad van bestuur

Rina Molenaar MSc,
r.molenaar@woordendaad.nl
Jacob Jan Vreugdenhil,
jj.vreugdenhil@woordendaad.nl

Raad van toezicht

Voorzitter: Ds. G.J. Baan, Mijnsheerenland
Secretaris: Dhr. G.V. den Hartog, Ochten
Overige leden: www.woordendaad.nl/rvt

Redactie van dit nummer

Caroline Holleman, Erika Levering (eindredacteur), Henriët Kessels-Roseboom, Jo-Anne Krijgsman, Marlies Moret-Vervoerd (hoofdedacteur), Rudolf Mulderij.
Externe meelezers: Ria Boerhout, Mettie de Braal.

Ontwerp en realisatie
BladenMakers, Nijkerk

Drukkerij De Groot

Dit magazine is gedrukt op FSC®-gecertificeerd papier.

Oplage

54.000 exemplaren

Wilt u deze post niet meer ontvangen?
Bel ons via 0183-611800.

Werelddelen is bij de Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden gratis aan te vragen in braille, grootletter en gesproken vorm. Belangstelling? Bel 0341-56 54 99 of e-mail info@cbb.nl.

**Maar als Hij hen allen
uitgedreven had, greep
Hij haar hand en riep,
zeggende: Kind, sta op!**

Lukas 8 vers 54

Kind, sta op!

Voor haar vader was het onmogelijk dat de Heere Jezus nog iets kon doen aan het grote verdriet dat in zijn leven was gekomen. Toen zijn dochter van 12 jaar oud nog leefde, al was ze ernstig ziek, had hij nog hoop gehad. Maar nu was hij haar kwijt geraakt. Echter, hij hoorde wonderlijke, vertroostende woorden uit de mond van de Zaligmaker: 'Vrees niet, geloof alleenlijk, en zij zal behouden worden.'

De Heere Jezus vertroost Jaïrus, zoals alleen Hij vertroosten kan. Dat Jaïrus zwijgend mocht volgen, is een teken dat de woorden van de Heere Jezus kracht hebben gedaan in zijn leven. Jaïrus is daarmee niet beschaamd uitgekomen. Jezus laat zien dat Hij machtiger is dan de dood. Voor de Opgestane Levensvorst is de dood niet meer dan een slaap. Hij maakt het dochtertje van Jaïrus wakker door haar hand te nemen en te roepen: 'Kind, sta op!'

Zo roept de Levensvorst ook nu in 2024 nog! Hij roept om volwassenen en kinderen op te wekken uit hun geestelijke doodslaap. Wat is het dan een belangrijk werk dat Woord en Daad mag doen over de hele wereld. Het sponsorgeld wordt immers gebruikt om kwetsbare kinderen in armoede onderwijs te geven, waarbij ze ook mogen luisteren naar het Woord van God. Naar de 'roep' van de Heere Jezus.

Dan mag er verwachting en hoop zijn. Want toen de Heere Jezus het dochtertje van Jaïrus riep, werd ze wakker en stond op. Zo hopen wij als gezin dat door het steunen van een kind in Guatemala Zijn Koninkrijk uitgebreid mag worden.

Ds. P.D. den Haan
Rijssen

Erbij horen

Na een lange kantoor dag met complexe discussies over allerlei onderwerpen kan ik enorm genieten van de avond dat ik naar mijn speciale vrienden van Philadelphia ga. Soms moe en uitgeteld moet ik me ertoe zetten om erheen te rijden. Maar eenmaal over de drempel vloeit alle vermoeidheid uit mijn lijf en gaat de energie stromen. Als ik de trap oploep en 'joehoe' roep, hoor ik uit de huiskamer heel hard: 'Ha Bijbelclub!' Want zo heet ik bij de bewoners. Het zorgt soms voor hilarische momenten.

Van zo'n avond met hen aan tafel kan ik enorm genieten. We drinken een kop koffie met een koekje erbij. We zingen enkele liederen, waarbij ik vooraf weet dat 'Blij, blij, mijn hartje is zo blij' steevast wordt opgegeven door Mirjam*. Wat mij het meest blij maakt is het moment dat ze vertellen over de plek die ze in de maatschappij innemen. Inpakwerk, bakken bij een bakkerij of werken in het groen. De waardering die ze krijgen en het gevoel er helemaal bij te horen is ontzettend mooi.

Dat deze bijzonder begaafde mensen een plek krijgen in de samenleving is lang niet overal vanzelfsprekend. Erger nog: er is vaak schaamte bij ouders. In Ethiopië hoorde ik van een moeder die haar zoon Berhanu* vanwege zijn beperking jarenlang in het donker verstopte en vastbond in huis, terwijl zij zelf ging werken. Totdat de moeder hoort over een centrum in de buurt. Terwijl de moeder haar verhaal vertelt, kijken we naar Berhanu die schommelend in de zon een liedje zingt. Berhanu heeft nu elke dag een plek waar hij gezien wordt en er helemaal bij hoort.

* de namen zijn gefingeerd i.v.m. privacy.

Brilljeantiek, bedankt!

Kringloop Brilljeantiek in Rijssen sluit na vijftien jaar de deuren. Oprichters Jan en Dini Pluimers en Jantina Landman blikken dankbaar terug. Met de opbrengst van zo'n € 5.000,- per jaar konden ze een belangrijke bijdrage leveren aan diverse projecten van Woord en Daad, zoals het Shalla-project. Hartelijk bedankt!

Komt u nog eens langs in het poppenmuseum bij Jantina aan de Van Wijngaardenstraat 5 in Rijssen? Geopend op woensdagmiddag en op afspraak via 0548-517776. Aanbevolen!

Vraag gratis aan: Zomerverhaal

Herinnert u zich het kerstverhaal over Kidist? Nadat de vader van Kidist overleed, verhuisde ze samen met haar moeder naar Koshe, een grote vuilnisbelt in Ethiopië. Kidist schaamt zich voor haar klasgenoten en vriendin en probeert het geheim te houden. Dankzij meester Tegenu durft ze tijdens het kerstfeest op school toch haar verhaal te vertellen.

Samen met uw kinderen, klas en/of zondagschool benieuwd naar het vervolg op dit verhaal? Dan hebben we goed nieuws: we hebben een mooi zomerverhaal gemaakt! Aanvragen kan via: www.woordendaad.nl/zomerverhaal.

Oud in Afrika

In het vorige nummer van Werelddelen schreven we over Oud in Afrika, de Nederlandse stichting die haar activiteiten onlangs onderbracht bij Woord en Daad. In de beginjaren van de stichting was er voor deze doelgroep, ouderen in Ethiopië, vrijwel geen ondersteuning vanuit andere organisaties. Dat is de situatie die we in het artikel beschreven. Voor de volledigheid vermelden we dat inmiddels meerdere organisaties en stichtingen zich richten op ouderen in Afrikaanse landen. Dat is uiteraard goed nieuws!

Belastingvrij schenken aan Woord en Daad

Sponsort u een kind of steunt u ons werk en wilt u dit minstens vijf jaar doen? Dan is het afsluiten van een schenkingsovereenkomst wellicht een interessante mogelijkheid!

U kunt uw giften namelijk volledig aftrekken van de belasting als u:

- Schenkt met regelmaat (minimaal eens per jaar)
- Schenkt voor een periode van minstens 5 jaar
- Periodiek hetzelfde bedrag schenkt

Lees meer op www.woordendaad.nl/schenken/periodieke-gift.

Lever uw oude ansichtkaarten in!

Heeft u nog oude ansichtkaarten in de kast liggen waar u niets mee doet? Lever ze in op ons kantoor in Gorinchem of bij dhr. Versluis (Edelmanlaan 80, Veenendaal). De volgende kaarten zijn bruikbaar: ansichtkaarten van vóór 1960, Nederlandse ansichtkaarten en ansichtkaarten uit voormalige Nederlandse koloniën. Let op: geen vakantiekaarten uit Europa. Dhr. Versluis verkoopt de ansichtkaarten, wat jaarlijks een prachtig bedrag oplevert!

Meer weten?

Wilt u meer weten over het werk van Woord en Daad? Kijk dan op www.woordendaad.nl.

Volg ons op social media:

Kom naar ons event over Ethiopië

D.V. woensdag 19 juni 2024 organiseert Woord en Daad een inspirerende avond over de kracht en de kwetsbaarheid van Ethiopië.

Ephrem neemt ons mee in de geschiedenis en de huidige uitdagingen van zijn land. Wat betekent de oorlog in Tigray voor de inwoners, en hoe kunnen we als Woord en Daad ons werk blijven doen? Hierna kunt u zich verdiepen in een thema dat u aanspreekt. Start: 20.00 uur, inloop vanaf 19.30 uur. Locatie: Hoornbeek College Gouda.

Kijk voor meer informatie en aanmelden op: www.woordendaad.nl/event.

‘God heeft alle kinderen gemaakt, **kinderen zonder én met een beperking**’

Oog voor kinderen die buitengesloten worden

Heb je een beperking, dan is naar school gaan niet vanzelfsprekend in Benin. Anders zijn is een taboe. Bij Woord en Daad geloven we dat ieder kind een schepsel van God is, daarom zetten we ons in voor inclusief onderwijs. Iemand die zich hier hard voor maakt is Arthur Bio Sika, projectleider sponsoring en educatie bij onze partnerorganisatie DEDRAS. 'Waarom hebben we geen advocaten en rechters met een beperking? Ik wéét dat het mogelijk is!'

Arthur: 'In mijn jeugd had ik een vriend die ziek was. Hij werd doof en kon moeilijk communiceren. Mijn vriend was toen nog maar 12 jaar oud. Het was echt heel moeilijk voor hem. Deze ervaring motiveert mij om me in te zetten voor mensen met een beperking. Ik móet iets voor hen doen. Met onze projecten helpen wij kinderen met een beperking om weer dingen te ondernemen – dat is geen vanzelfsprekendheid. Er is zoveel ongelijkheid tussen kinderen zonder beperking en kinderen met een beperking. Het is mijn doel om te werken aan het tegengaan van die ongelijkheid. Ik wil dat alle kinderen gelijk behandeld worden. Dit doe ik niet alleen, maar samen met leraren, de gemeenschap, de (lokale) overheid en sociale instanties. Gezamenlijk zetten we ons in om inclusief onderwijs mogelijk én geaccepteerd te maken.'

Minder mens

In Benin leven diverse diepgewortelde overtuigingen die ervoor zorgen dat kinderen met een beperking buitengesloten worden. Arthur: 'Mensen denken dat kinderen met een beperking niets kunnen, dat ze geen of minder mens zijn. De kinderen nemen dat over en kunnen hun beperking niet accepteren. In sommige dorpen worden de kinderen zelfs verborgen en hebben ze geen mogelijkheid om naar buiten te gaan. Vreselijk!'

Gelukkig zijn er ook ouders die de beperking van hun kind accepteren. Zij laten hun kind wél aan de buitenwereld zien. Maar dan lopen ze weer tegen andere

dingen aan. 'De kinderen krijgen vaak geen toegang tot onderwijs. De infrastructuur is niet ingesteld op kinderen met een beperking. Een schoollokaal is bijvoorbeeld vaak niet toegankelijk met een rolstoel. Leraren hebben vaak weinig toerusting gehad om les te geven aan kinderen met een beperking, en de klasgenoten weten niet hoe ze met een kind met een beperking kunnen spelen. Het gevolg is dat kinderen met een beperking moeite hebben om vriendschappen te sluiten.'

En ook later in hun leven ervaren de kinderen dat ze worden achtergesteld. 'Mensen met een beperking kunnen in de ogen van anderen helemaal niets. Ze kunnen geen gezin stichten. Bij de bank krijgen ze geen lening. Een baan vinden is moeilijk. Er is nog veel werk te doen.'

'Ik wil dat alle kinderen gelijk behandeld worden.'

Werken aan integratie en inclusie

Toch zijn er in de afgelopen jaren al mooie stappen gezet. 'Ik moet denken aan Thomas, hij is een kind in ons sponsorprogramma. Zijn ouders zijn boeren met weinig financiële middelen. Thomas is verlamd, niet alleen fy-

De kinderen spelen met elkaar op het schoolplein.

Illustratie trainingshandboek

siek, maar ook zijn hersenen zijn door verlammingen aangetast. De tiener heeft zijn reactievermogen niet zelf in de hand en kon jarenlang niet naar school.

'Kinderen met een beperking hebben veel mogelijkheden en kansen, als we hun die maar bieden.'

Toen het sponsorprogramma Thomas in het vizier kreeg, hebben we onderzocht hoe we hem konden steunen. Neuro Kinetische Therapie heeft voor Thomas echt een verschil gemaakt. Zijn brein en lichaam zijn meer met elkaar verbonden, hij kan nu weer een beetje bewegen en wat werk doen. Hij kan zelfs naar school. Alles duurt bij Thomas wat langer, maar dat geeft niets. Door het sponsorprogramma krijgt hij nu wat hij nodig heeft. En bovendien, hij is nu zelf-

verzekerder. Thomas weet wat hij wel en niet kan. Kinderen met een beperking hebben veel mogelijkheden en kansen, als we hun die maar bieden. We houden van de kinderen en geloven in hun kunnen. We werken ook aan het bewustzijn dat God alle kinderen heeft gemaakt, kinderen zonder én met een beperking.' Ook richting de toekomst wil DEDRAS zich blijven inzetten voor meer integratie en inclusie, bijvoorbeeld door te investeren in technologie en in het leren van doventaal.

'Ik weet dat het mogelijk is!'

'Ik droom van een president met een beperking. Zo'n invloedrijk persoon kan zijn verhaal delen, mensen met een beperking aanmoedigen en de bewustwording stimuleren. Ik hoop ook op meer mensen met een beperking in de gezondheidssector om daar verandering teweeg te brengen en de toegankelijkheid te verbeteren. En waarom hebben we geen advocaten en rechters met een beperking? Ik weet dat het mogelijk is!'

— Een goede leerkracht heeft interactie met de klas.

Samen in de schoolbank

Naam | Ephraïm Agoman
Beroep | Woord en Daad coördinator voor inclusief onderwijs
Woonplaats | Cotonou, Benin

Wat doen jullie om het onderwijs te verbeteren?

Vorig jaar hebben we een bestaand trainingshandboek voor leerkrachten herzien. Het handboek is nu gebaseerd op christelijke waarden en leert leerkrachten het belang van inclusie. Ook staan er praktische opdrachten in. Inmiddels zijn in tien districten zo'n vijftiengint leerkrachten getraind om goed onderwijs te geven. Ook ouders volgen workshops waarin ze leren dat ze hun kind naar school mogen brengen. Een kind met een beperking is geen vloek en hoeft niet verstopt te worden. Bovendien zijn we aanwezig in de media om bewustwording te creëren.

Wat typeert het onderwijs in Benin?

In het handboek staat een illustratie die ik erg treffend vind. Onder andere een olifant, een vis en een aap komen examen doen. De examinator zegt: 'Ik wil testen hoe goed je in een boom kunt klimmen. Op basis hiervan kijk ik of je bent geslaagd.' Dit typeert hoe het onderwijs in Benin jarenlang in elkaar zat. Ieder kind moest hetzelfde examen doen, terwijl iedereen andere kwaliteiten heeft. Deze illustratie maakt veel los bij de leerkrachten die worden getraind.

Hoe zorgen jullie ervoor dat leerkrachten de training in de praktijk brengen?

We houden contact met de leerkrachten om te zien hoe het gaat. Leerkrachten wisselen onderling ook hun ervaringen uit en reflecteren op de uitdagingen. De scholen hebben weinig lesmaterialen en technologie. Leerkrachten hebben dus goede vaardigheden nodig om lessen te ontwikkelen die ieder kind begrijpt. Ook de kinderen zonder beperking leren anders te denken: ze leren samen te eten, samen te spelen en in dezelfde schoolbank te zitten. We zijn allemaal mens en we hebben dezelfde rechten.

Wat vind je mooi aan je werk?

Het programma voor inclusief onderwijs ontwikkelt Woord en Daad samen met zes ervaren, lokale partners in Benin. De aanpak wordt ons niet opgelegd door een westers land, zoals ik bij mijn vorige werk wel heb meegemaakt. Ik denk graag kritisch na over ons programma. Wat is goed en wat kan beter? Er is veel ruimte om aan te sluiten op de uitdagingen. Daarnaast vind ik het mooi om in een christelijke omgeving te werken.

Baké wil zelf lesgeven aan mensen met een beperking

Naam | Baké Sabi Dalle
Leeftijd | 18 jaar
Woonplaats | Kokey, Benin

Hoe is je leven veranderd sinds je naar school gaat?

Voordat ik naar school ging, had ik vanwege mijn beperking weinig inspraak. Ik had moeite om mezelf uit te drukken. Op school heb ik geleerd dat mijn stem ertoe doet en dat ik in de toekomst veel kan bereiken. Mijn leven is de afgelopen jaren echt veranderd.

Wat vind je leuk aan school?

Dankzij school kan ik in de toekomst een diploma halen en lerares worden. Graag wil ik mensen met een beperking lesgeven. Met dit werk kan ik een zelfstandig leven opbouwen.

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

Ik wil in mijn dorp een goede school opzetten. Deze school zal zorg dragen voor mensen met een beperking.

Maak inclusief onderwijs mogelijk voor kinderen in Benin

‘Leerkrachten hebben goede vaardigheden nodig om lessen te ontwikkelen die ieder kind begrijpt.’

Ephraïm Agoman
Coördinator voor
inclusief onderwijs

Inclusief onderwijs is van groot belang. Toch is dit niet vanzelfsprekend in Benin. Ieder jaar worden duizenden kinderen met een beperking geweigerd, omdat de school niet de benodigde faciliteiten heeft. Kinderen met een leerachterstand vallen vroegtijdig uit; hun leerkrachten hebben niet de vaardigheden om goede begeleiding te bieden. Daar brengt Woord en Daad samen met een lokaal consortium en de overheid van Benin verandering in.

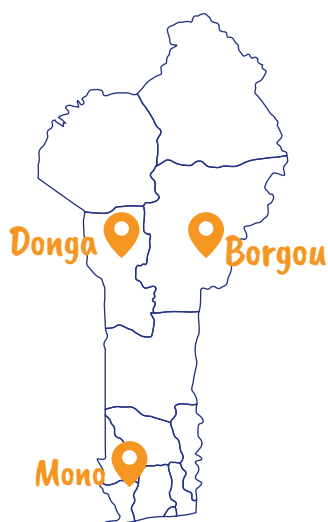
Hoe kunt u bijdragen?

Voor € 10 ontvangen vijf leerkrachten het handboek voor hun training

Voor € 20 creëren we een minuut bewustwording in de media

Voor € 50 volgt een leerkracht de training over inclusief onderwijs

Voor € 150 wordt een trainer opgeleid die vervolgens 300 leerkrachten zal trainen

Helpt u mee?

Scan de QR-code
of ga naar

[woordendaad.nl/project/
goed-onderwijs-in-benin/](https://woordendaad.nl/project/goed-onderwijs-in-benin/)

Hoop voor Syrië?

6 februari 2023. Het is middernacht als de aarde hevig schudt. Turkse en Syrische mensen worden opgeschrikt door een aardbeving. Anderen doen hun ogen nooit meer open. Wael Abouddi (58) ligt samen met zijn vrouw en zoon te slapen: 'We werden wakker door hevig geschud en ik hoorde angstaanjagende geluiden uit de grond. Sommige dingen in het huis vielen kapot. We verzamelden ons in het veiligste gedeelte van het huis en ik hield mijn zoon en vrouw in mijn armen vast, net zo lang tot de aardbeving was afgelopen. Dat duurde erg lang.'

Wael werkt als Aleppo Area Manager voor ZOA Syrië. 'De opeenstapeling van verschillende crises, zoals oorlog, de COVID-pandemie en de cholera-uitbraak heeft mensen uitgeput. Ze waren niet bestand tegen de schokken van een aardbeving.' Daardoor is de impact van de aardbeving groot: 'Veel mensen zijn al hun bezittingen, hun baan en familieleden verloren. Ze hadden geen levensmiddelen meer en waren afhankelijk van hulp.'

Hulp

Schrijnend genoeg blijft in Syrië de noodhulp lange tijd uit. De sancties van de internationale gemeenschap tegen het regime van Assad beperken de toestroom van hulpgoederen. Gelukkig kon Woord en Daad toch de ontvangen donaties besteden aan het verlenen van acute noodhulp en langetermijnhulp in Syrië. Via ZOA zijn verschillende gemeenschappen weerbaar gemaakt tegen een nieuwe ramp.

In april 2024 bezocht Jacob Jan Vreugdenhil, bestuurder programma's bij Woord en Daad, het getroffen gebied in Syrië en sprak hij met ZOA over de samenwerking. Jacob Jan: 'We hebben met ZOA een samenwerkingsafspraken, waarin iedere partij doet waar die goed in is. ZOA biedt directe noodhulp en Woord en Daad

'Ontroerend was het tafereel van drie kinderen die huilend naar hun vader en moeder zochten, terwijl ze zelf ernstig gewond waren.'

denkt mee over ontwikkelingsinterventies op de langere termijn.' Wael beaamt de samenwerking: 'De steun van Woord en

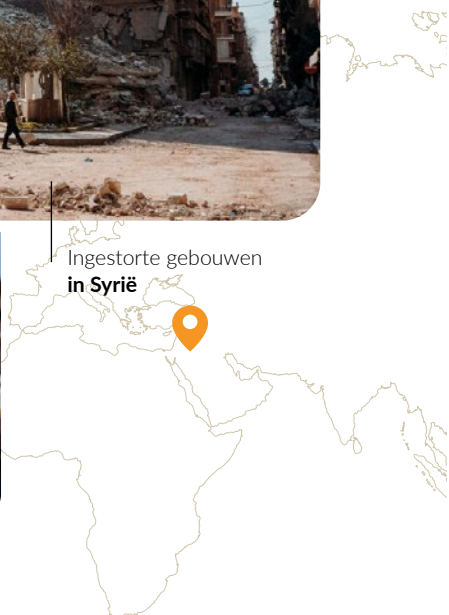
Daad is van grote impact op het herstel van de beschadigde infrastructuur en hulp aan de meest kwetsbare families. Het heeft hun lijden verlicht.'

Hulpeloos

Tijdens het uitdelen van de hulpgoederen kwam Wael veel verdriet en gebrokenheid tegen. 'Ontroerend was het tafereel van drie kinderen die huilend naar hun vader en moeder zochten, terwijl ze zelf ernstig gewond waren. Het oudste meisje probeerde voor haar broertjes te zorgen door voedsel voor hen te bemachtigen. Het was hartverscheurend toen ze aan mij vroeg of ik haar ouders terug kon brengen.' Wael moest de kinderen op dat moment vertellen dat hun ouders waren omgekomen. 'Ik voelde me volkomen machteloos. Ik heb haar een mand vol voedsel gegeven om een paar dagen te kunnen eten. Het ZOA-team heeft een ontmoeting met familieleden van de kinderen geregeld en hun wonden verzorgd.'

Ingestorte gebouwen
in Syrië

Hoop

Ruim een jaar later zijn de sporen van de aardbeving en oorlog nog duidelijk zichtbaar. Ingestorte gebouwen, kogelgaten in gevels en kraters na mortierinslagen tekenen het straatbeeld. Ook basisbehoeften zoals schoon drinkwater zijn niet overal toegankelijk en de inflatie is hoog. Eind december 2024 zou de samenwerking met ZOA in Syrië beëindigd worden. Mogelijk komt hier toch een vervolg op. Jacob Jan: 'Samen met ZOA bekijken we welke kant we met het bestaande programma op gaan en of we langer betrokken kunnen zijn om tot verduurzaming van onze inspanningen te komen. Concreet zou dit kunnen gaan over het ondersteunen van boeren om hun oogst te verbeteren.' Ook Wael heeft hoop voor zijn volk. 'Ik heb er alle vertrouwen in dat het Syrische volk alle rampen zal overwinnen, omdat het een gelovig volk is dat in Gods macht en grootheid gelooft.'

Meer weten?

Scan de QR-code voor meer informatie over de wederopbouw in Syrië. Of ga naar: www.woordendaad.nl/wederopbouwsyrie

Zijn hand laat niet los

Het is een nachtmerrie voor elke ouder: je kind verliezen. Sinds de geboorte van mijn dochter begrijp ik de angst om te verliezen, de wens om vast te houden. Voor Mesut Hancer wordt de nachtmerrie van verlies werkelijkheid. Urenlang houdt hij de hand van zijn overleden dochter vast, die onder het puin ligt. Hij kan haar niet loslaten. Wat was, is niet meer.

Mesut Hancer wordt in korte tijd bekend. Op internet verschijnen foto's van Mesut, zittend naast het graf van zijn dochter. Kranten staan er vol mee. De koppen luiden: 'Man die hand dochter onder puin vasthoudt, doet zijn verhaal.' Op het socialmedia-account van de vader worden oude vakantiefoto's van vader en dochter gevonden en even later doet hij op camera zijn verhaal voor verschillende media.

Wat deed het beeld van de Turkse vader met u? Gaf u gul na het zien van de foto? Of scrollde u weg, om niet geconfronteerd te worden met het leed van deze vader? Wat u ook deed, het leven ging door. Inmiddels is de aardbeving in Turkije en Syrië ruim een jaar geleden. Wie praat er nog over Mesut? Welk medium schrijft er nog over Mesut? Wie denkt er nog aan Mesut? Met het verstrijken van de tijd lijkt het verdriet van deze vader vergeten.

'Met het verstrijken van de tijd, lijkt het verdriet van de vader vergeten.'

Hoe vaak verliezen we de nood van onze naasten ver weg uit het oog? Zijn we druk met ons eigen leven, terwijl onze naasten ver weg of dichtbij moeten overleven? Moeten missen. Moeten lijden. Toch is er hoop voor hen die de Heere Jezus liefhebben. Hij weet als geen ander wat het is om te lijden en verlaten te worden. Mesut moest zijn dochter loslaten. Maar Zijn handen laten nooit los. Hij draagt ons door het leven heen, een heerlijke toekomst tegemoet.

De stem van West-Afrikaanse vrouwen **in** **klimaatbeleid**

Wie zijn oor te luisteren legt in West-Afrika, komt de verhalen van klimaatverandering overal tegen. Veel mensen in dit deel van de wereld worden geraakt in hun bron van levensonderhoud. De gevolgen zijn ook zichtbaar in hun directe omgeving. 'Dit is het land van mijn voorouders, we willen hier graag blijven. Maar met storm en vloed komt de zee al in ons dorp.'

De Laure Nesmon Pie
 communicatie- en
 lobby-expert voor
 Benkadi in Ivoorkust

De Laure Nesmon Pie is communicatie- en lobby-expert voor Benkadi in Ivoorkust. Het Benkadi-programma brengt gemeenschappen bij elkaar om samen te leren omgaan met klimaatverandering. De Laure vertelt: 'In onze aanpak zijn drie groepen mensen belangrijk: jongeren, vrouwen en mensen met een (fysieke) beperking. Deze groepen krijgen gewoonlijk het minst de kans om hun stem te laten horen. Wij maken ons sterk om hun een stem te geven in het klimaatbeleid. Een eerste grote stap is gezet, nu een wet is aangenomen die hun daadwerkelijk meer invloed geeft.'

Iedereen doet mee

In Ivoorkust wordt het beleid rondom klimaatverandering voornamelijk opgesteld door mannen. Dit terwijl juist vrouwen, jongeren en mensen met een beperking vaak harder worden getroffen. Ze hebben minder

'Juist vrouwen, jongeren en mensen met een beperking worden vaak harder getroffen.'

toegang tot middelen zoals land, krediet en onderwijs. Daarnaast zijn vrouwen vaak belast met het verzamelen van brandhout en drinkwater – taken die tijdrovender en moeilijker worden vanwege het veranderende klimaat. Juist zij zouden dus actief moeten worden betrokken in het vinden van oplossingen.

In een Ivoriaans dorp organiseerde een groep vrouwen onlangs spontaan een inzamelactie voor plastic,

vertelt De Laure. Samen zorgden ze voor een schonere leefomgeving. Het is een concreet voorbeeld van hoe vrouwen zélf verandering in gang zetten.

Invloed

Soms zijn er problemen die de inwoners van Ivoorkust niet zelf kunnen oplossen. In zulke gevallen kan media-aandacht en lobby bij overheden helpen. De Laure vertelt: 'In het noorden van Ivoorkust vertelden vrouwen over problemen met de drinkwatervoorziening. Via een journalist hebben zij hun verhaal kunnen doen en is er aandacht voor gekomen. Ook in het dorp Azuretti was er onlangs een heel mooi resultaat. Er lag al een tijd een plan om de riviermonding te verbreden, zodat bij hoog water de rivier niet zo snel zou overstromen. Door lobby van Benkadi zijn intussen de baggerwerkzaamheden gestart. Dit zal grote positieve gevolgen hebben voor de mensen die langs de rivier wonen.'

Expertise

Vrouwen, jongeren en mensen met een beperking in West-Afrika willen graag de opbrengsten van hun land

vergroten. Dat is belangrijk, ook nu het weer extremer wordt. In Benkadi worden deze mensen getraind en ondersteund in het gebruik van bijvoorbeeld irrigatiesystemen op zonne-energie, waardoor ze het hele jaar door voedsel kunnen verbouwen. Ze leren daarnaast compost maken. Dat kost niets en is goed voor de landbouwgrond. Er wordt ook gebruik gemaakt van traditionele kennis en expertise, die soms in de loop van de tijd verdwenen is.

'Doordat jongeren worden betrokken bij het project leren ze over het belang van milieubescherming.'

'We wonen in een dorp tussen de zee en het meer. De zee komt steeds dichterbij, het strand wordt smaller. Delen van de kust verdwijnen in zee. Bij vloed en storm komt het water in ons dorp. In die maanden kunnen de vissers de zee niet op. Ze kunnen met hun houten boten niet door de branding. Dat is veel te gevaarlijk.' Juliette verdient haar geld met het roken van vis, die ze daarna verkoopt. Wordt er niet gevestigd, dan heeft Juliette geen inkomen. 'Als de vissers niets vangen, komt mijn inkomen in gevaar. De gevolgen voor mijn gezin zijn groot. Het wordt moeilijk om de kinderen naar school te laten gaan. Ik kan dan ook geen medische zorg betalen.' Juliette reist in die maanden noodgedwongen naar Abidjan om ingevroren vis in te kopen, vertelt ze. Dat vindt ze niet fijn, want ze moet haar gezin achterlaten. 'Je gaat met een bitter gevoel. Maar je moet in je behoeften voorzien, dus je gaat toch.'

Milieubescherming

Benkadi zet zich ook in om de gemeenschapsbanden te versterken. Door samen te werken aan gemeenschappelijke doelen, zoals de aanplant van bomen, hebben inwoners een sterker gevoel van eigendom en verantwoordelijkheid voor hun omgeving ontwikkeld. Deze collectieve acties hebben niet alleen het landschap groener gemaakt, maar ook de sociale cohesie binnen de gemeenschappen versterkt. Doordat jongeren worden betrokken bij het project leren ze over het belang van milieubescherming en het tegengaan van de effecten van klimaatverandering. Dat inspireert een nieuwe generatie om voor de schepping te zorgen.

Nationaal Plan

De Laure kijkt positief naar de toekomst. 'We zijn druk met een Nationaal Plan voor Adaptatie [aanpassing aan klimaatverandering, red.] en zijn daarover in contact met de minister. Ook werken we aan een plan voor integraal beheer van de kuststrook. Daarnaast is het belangrijk om in de toekomst meer werkgelegenheid te creëren voor mensen die vanwege klimaatverandering hun huidige beroep niet kunnen blijven uitoefenen. Ik vind het mooi om me in te zetten voor deze gemeenschappen. De mensen motiveren me om door te gaan!'

Naam | Juliette (43 jaar)

Gezin | getrouwd, moeder van drie kinderen

Beroep | vishandelaar

Woonplaats | Assouindé, Ivoorkust

De oprukkende zee zorgt ook voor een tekort aan drinkwater. 'Het water in de bronnen die we gebruiken voor drinkwater, wordt brak. Ook valt er steeds minder regen. We willen goed voor onze kinderen zorgen, maar het is moeilijk. We willen hier graag blijven, dit is het land van onze voorouders. De onderlinge verbondenheid is groot. Eerder kochten we zandzakken om het water van de zee tegen te houden. Maar dat is zinloos. We zijn verdrietig, we zijn er kapot van.'

Wilt u meer weten over hoe Benkadi hoop brengt in West-Afrikaanse gemeenschappen?

Scan de QR-code of ga naar:

www.woordendaad.nl/benkadi

PLEK VOOR IEDEREEN

PUZZEL

KAN JIJ ALLE WOORDEN OP HET SCHOOLBORD VINDEN?

L	L	B	N	S	R	Q	S	Z	D	L	N
O	A	D	Z	L	W	S	C	P	P	F	G
O	A	E	J	I	B	H	X	G	X	S	N
H	T	I	U	O	I	U	H	D	L	T	E
C	N	L	F	W	Z	K	K	N	E	I	P
S	E	S	D	S	D	Y	G	H	R	P	J
N	R	K	T	M	L	C	C	U	E	M	I
E	A	L	C	B	E	N	I	N	N	E	R
V	B	O	U	W	V	A	Y	I	Q	X	G
O	E	V	R	E	T	S	E	E	M	C	E
D	G	K	H	U	I	S	W	E	R	K	B
X	C	D	S	J	I	W	R	E	D	N	O

Elke dag naar school! Gezellig bij je vriendjes en vriendinnetjes in de klas en een juf of meester die je allemaal nieuwe dingen leert. Fijn en heel belangrijk dat dat kan!

In Nederland kan iedereen naar school. En als het op een gewone school niet lukt, omdat je bijvoorbeeld doof bent of omdat je leren heel erg moeilijk vindt, dan kun je naar een speciale school waar de juffen en meesters daar rekening mee houden. Er is voor iedereen een plekje in de klas.

Wereldwijd zijn er heel veel kinderen die niet naar school kunnen. Bijvoorbeeld omdat papa en mama niet genoeg geld hebben om de school te betalen. Óf omdat er geen plekje is in de klas voor kinderen met een beperking.

Een tijdje terug was ik in Benin. Daar was wel een school speciaal voor kinderen met een beperking. Een school voor dove kinderen. Het is de enige dovenschool in heel West-Afrika. De juffen en meesters gaven les in gebarentaal, zodat de dove kinderen alles konden begrijpen. En 's ochtends, als de vlag werd gehesen en het volkslied werd gezongen, zongen de dove kinderen in gebarentaal mee. Mooi hè, een plekje voor iedereen!

Groetjes,
Lisette Koolmees

ONDERWIJS
BENIN
JUF
GEBARENTAAL
HUISWERK

LEREN
VOLKSLIED
MEESTER
BEGRIJPEN
DOVENSCHOOL

Gelukt? Mail je oplossing voor zaterdag 29 juni 2024 naar kids@woordendaad.nl. Vermeld daarbij altijd je naam, adres en leeftijd. Wie weet win je een leuke prijs!

Dubbelinterview

‘Natuurlijk zijn er dingen veranderd, maar het hart van de gemeenschap is hetzelfde gebleven’

Diriba Fufi

Diriba Fufi woont in Konchi, Ethiopië. Zijn exacte leeftijd is niet bekend, maar Diriba denkt dat hij ongeveer 75 jaar oud is.

Ik ben getrouwd en vader van vijf zoons en twee dochters. Ik groeide op in een boerengezin, dus ik ben zelf ook altijd boer geweest. Het is nooit een optie geweest om een ander beroep te kiezen. Vanwege mijn leeftijd heb ik problemen gekregen met mijn gezichtsvermogen. Daardoor kan ik niet alles wat ik zou willen. Als ik me goed voel, help ik nog bij agrarisch werk.

Welke dagelijkse dingen maken u blij?

Ik ben dankbaar voor elke nieuwe dag die God me geeft.

Hoe zag uw leven er tot nu toe uit?

Mijn vader overleed toen ik erg jong was. Daardoor leerde ik al jong mijn eigen wensen opzij te zetten. Ik moest hard werken om ervoor te zorgen dat ons gezin kon overleven. Met dezelfde toewijding heb ik later mijn eigen gezin grootgebracht. Door hard te werken is het me gelukt om mijn kinderen naar school te laten gaan. Ook mijn kinderen leerde ik de waarde van hard werken.

Welke plek neemt u als oudere in uw omgeving in?

Mijn rol is veranderd, want ik ben niet meer zo sterk als vroeger. Ik ben oud en raak afhankelijk van de hulp van anderen, dus ik kan niet veel meer bijdragen. Ik ben lid van een vereniging om mensen te kunnen steunen bij verdriet en mee te leven bij vreugdevolle gebeurtenissen. Verder kan ik ervaringen delen en advies geven aan jongere mensen. Ik geloof dat ouderen een belangrijke

rol spelen in het bewaren van de harmonie. En ik vertel aan anderen dat het belangrijk is om in vrede met God te leven.

Krijgt u steun van de mensen om u heen?

Er is niet veel steun vanuit mijn omgeving. Ik ben blij met de ondersteuning die ik ontvang van de zusters van de kerk, in de vorm van een klein pensioen*. Soms kopen zij iets voor me wat ik nodig heb, zoals beddengoed of schoeisel.

Op welke manier verschilt uw omgeving van vroeger?

Ik woon al mijn hele leven in deze omgeving, en ik merk dat er veel is veranderd. Dat stemt me wel eens verdrietig. Veel mensen zijn teleurgesteld geraakt. Ze vinden het moeilijk om manieren te vinden waarop ze succesvol kunnen zijn. Vroeger werkten mensen meer samen, er was onderling meer compassie. Nu worstelt iedereen voor zich.

Als u een levensles zou mogen doorgeven, welke zou dat zijn?

Mijn les is: leer om vrede te hebben met jezelf. Want alleen dan kun je in harmonie met anderen samenleven.

*Meer weten over dit project? www.woordendaad.nl/project/oud-in-afrika/

Bep Schimmel

Bep Schimmel is 85 jaar oud. Ze woont vanwege haar gezondheid tijdelijk in een zorghotel, maar hoopt snel weer terug te keren naar haar appartement in Zeist.

Ik heb kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Samen met mijn man – nu overleden – vormden we een samengesteld gezin. Ik heb mijn man tot op het laatst zelf kunnen verzorgen. Daar ben ik dankbaar voor. Ik ben lang fit geweest, maar nu heb ik gezondheidsproblemen. Toch blijf ik zo actief mogelijk. Ik wandel graag, daarom ben ik zo blij met mijn rollator. Elke week speel ik Rummikub met een schoonzus, heel gezellig. Ik ben echt een mensenmens.

Welke dagelijkse dingen maken u blij?

Van wandelen geniet ik. Van de kinderen en kleinkinderen ook. Binnenkort moet mijn rijbewijs vernieuwd worden, dat is wel spannend. Kan ik dan nog wel zelf rijden? Aan de andere kant denk ik: dat zien we dan wel weer. De regiotaxi is ook wel makkelijk! Ik hou zo van gezelligheid. Ik ga vaak naar de kinderen toe. Soms brei en lees ik daar; het is altijd genieten.

Hoe zag uw leven er tot nu toe uit?

Ik was getrouwd, mijn leven stond in het teken van ons gezin. Ik heb daardoor nooit gewerkt, maar ik hielp veel mensen. Was iemand ziek of net bevallen? Dan ging ik helpen, eten brengen bijvoorbeeld. Ik had een druk en bezet leven en was altijd onder de mensen. De kerkelijke gemeente is me ook altijd tot grote steun geweest.

Welke plek neemt u als oudere in uw omgeving in?

Ik moet natuurlijk wel een stapje terug doen, want ik word

gewoon ouder. Maar ik blijf graag onder de mensen komen, bijvoorbeeld door activiteiten in de kerk. Ik ga ook graag om met jonge mensen – zeventigers – dan blijf ik een beetje bij de tijd. Met een vriendin ben ik al 58 jaar bevriend. Het is mooi dat we zelfs elkaars kinderen en kleinkinderen zien opgroeien.

Krijgt u steun van de mensen om u heen?

Een buurman helpt me met het tillen van de boodschappen en vraagt altijd even hoe het met me gaat. Mijn maaltijden worden bezorgd door de slager. Ik krijg veel bezoekjes van vrienden. En de kinderen en kleinkinderen omringen me met liefde. Dat voelt zo ontzettend warm.

Op welke manier verschilt uw omgeving van vroeger?

Natuurlijk zijn er dingen veranderd, maar het hart van de gemeenschap is hetzelfde gebleven. Je hebt mensen die altijd klagen, maar dat kan ik niet doen. Het mag allemaal zo goed zijn. We ontmoeten elkaar en kunnen ook van gedachten wisselen over geestelijke zaken. Daar ben ik erg dankbaar voor.

Als u een levensles zou mogen doorgeven, welke zou dat zijn?

Bid dat je bewaard mag blijven voor zelfmedelijden. Het is best heel moeilijk geweest in mijn leven, maar ik heb ervaren: als je erom bidt, krijg je kracht. Er is altijd iemand die je helpt. Dáár moet je op zien.

Oog voor elkaar in Woord en Daad Winkel Barneveld

Een beperking hoeft geen belemmering te zijn voor vrijwilligerswerk. Daar zijn Adriaan van 't Wout en Jannette van den Hudding het roerend over eens. In Woord en Daad Winkel Barneveld vormen ze samen met een aantal andere vrijwilligers het bestuur en zetten ze zich in voor een mooie, gezellige winkel, waar 'kringlopen' een ware belevenis wordt. 'We doen het voor een heel mooi doel, dat bindt samen.'

Het is een frisse, zonnige ochtend in april. Een week eerder werd Woord en Daad Winkel Barneveld na een intensieve verbouwing feestelijk heropend. 'Ondanks de goede voorbereidingen was er een gezonde spanning. Maar de openingsdag liep op roletjes, het weer werkte mee en iedereen was positief!' vertelt Adriaan van 't Wout enthousiast.

De Barneveldse kringloopwinkel vormt één van de tientallen Woord en Daad Winkels in Nederland. In deze kringloopwinkels vinden mooie spullen een tweede leven en zetten vrijwilligers zich enthousiast in voor hun naasten dichtbij en ver weg. De opbrengst van de winkel in Barneveld is bestemd voor toegang tot schoon drinkwater in Shalla, een kurkdroge regio in Ethiopië.

Krachtsinspanning

De achterliggende maanden waren hectisch. In korte tijd gebeurt er veel. In december verschijnt er een advertentie in het plaatselijke kerkblad met de vraag om bestuursleden. Het laat Adriaan niet los. De Barnevelder, getrouwd, vader van een zoon en opa van een kleindochter, geniet ervan om bezig te zijn. En omdat hij na zijn vrijwilligerswerk bij de zang iets anders zoekt, besluit hij zich aan te melden, samen met nog twee anderen. Ze zijn nog maar net actief in het bestuur, als de kringloopwinkel eind februari uit het oude pand moet. 'Dankzij de inzet van de winkelcoördinatoren en de vrijwilligers hebben we de deadline gehaald, al was het een enorme krachtsinspanning.'

Jannette van den Hudding was al langer actief. 'Niet meteen bij de opening, maar al wel vrij snel daarna.' De moeder van zes kinderen is inmiddels secretaresse, springt soms bij als er gesprekken worden gevoerd en werkt een dagdeel in de week in de kledinghoek. De komst van de drie nieuwe bestuursleden was voor haar reden tot dankbaarheid. 'We hadden toen echt alles al geprobeerd en we wisten niet wat we nog meer konden doen. En dan komen er na één advertentie ineens drie mensen bij!'

Structuren

De bestuursleden besluiten eerst te focussen op de verhuizing en later te kijken naar de precieze verdeling van de taken. Voor Adriaan is het even zoeken welke functie hij zal gaan uitoefenen, want door een oogziekte heeft hij een gezichtsvermogen van twee procent. Dat valt niet mee, maar dankzij vaste structuren - 'alles ligt in huis op dezelfde plaats' - zijn sterke geheugen en zijn positieve instelling weet hij toch zijn weg te vinden. Grappend: 'Als thuis de stroom uitvalt, heeft mijn vrouw daar meer last van dan ik.'

'Ik vind het belangrijk om te denken in mogelijkheden,' verduidelijkt Adriaan. 'Een beperking hoeft niet te betekenen dat je niet dienstbaar kunt zijn. Het zit in mijn karakter om positief te denken en door te zetten. Dat heb ik trouwens niet van mezelf, laat dat duidelijk zijn.'

Beleving

Nu de winkel open is en goed draait, is het tijd om verder te bouwen. 'Goede communicatie tussen bestuur, coördinatoren en vrijwilligers is heel belangrijk,' vindt Adriaan. 'En een goede structuur per afdeling,' vult Jannette aan.

'Wij vinden het heel belangrijk om goede spullen aan te bieden, de winkel schoon te houden en alles leuk te decoreren,' vertelt Jannette enthousiast. Een hele klus voor de veertig vrijwilligers. 'Iedere week moet alles weer uitgezocht en aangevuld worden. Kastjes worden van de ene plek naar de andere versleept om het zo mooi mogelijk aan te kleden. Zo bieden we echt een stuk beleving en dat komt weer ten goede aan ons doel!'

'Doordat jij de anderen niet ziet tijdens het vergaderen, luister jij heel goed naar wat er gezegd wordt.'

Op zijn laptop redt Adriaan zich met sneltoetsen en spraaksoftware, en door alle bestanden heel gestructureerd op te slaan. In de winkel kent hij op hoofdlijnen de indeling en herkent hij inmiddels een aantal vrijwilligers aan hun stem. 'Rondom de verhuizing hebben we intensief samengewerkt en zo leerden we elkaar redelijk snel kennen. Uiteindelijk werd ik voorzitter. Iets wat ik niet gezocht heb, maar wat me wel ligt. Ik houd ervan om samenbindend bezig te zijn en structuur aan te brengen.'

Positief

'Doordat jij de anderen niet ziet tijdens het vergaderen, luister jij heel goed naar wat er gezegd wordt,' knikt Jannette waardierend. 'Je stelt verduidelijkingsvragen en belt geregeld iemand op. Dat is heel goed voor de onderlinge communicatie.'

Een kijkje nemen of vrijwilliger worden?
Bekijk de contactinformatie, openingstijden
en actuele vacatures op
woordendaadwinkels.nl/barneveld.

Impressie winkel

DOE MEE

IN DE BELGISCHE ARDENNEN

Ga de uitdaging aan tegen kindslavernij

SCHRIJF JE NU IN VOOR
SPORT FOR OTHERS
D.V. 28 SEPTEMBER 2024

SPORTFOROTHERS.COM

WANDELEN | TRAILRUNNING | FIETSEN | MOUNTAINBIKEN

EEN EVENT VAN:

‘Er komt een toekomst waarin **niemand ziek is**’

Ton Put is websitemedewerker bij Woord en Daad. In 2018 begon Ton als vrijwilliger, in 2021 kwam hij in dienst. Vanwege zijn fysieke beperking doet Ton zijn werk met aanpassingen. ‘Afhankelijk zijn van anderen went denk ik nooit. Maar leven in afhankelijkheid van de Heere is het beste leven.’

Samen met Anette en hun drie kinderen woont Ton in Ridderkerk. ‘In september 1992 kreeg ik polio,’ vertelt hij. ‘Als gevolg hiervan is mijn bovenlichaam verlamd. Ik heb geen arm- en handfunctie en ben afhankelijk van een beademingsapparaat. Anette en ik kenden elkaar toen al en in 1996 zijn we getrouwd.’

Voordat Ton ziek werd, werkte hij op een plantenkwekerij en was hij net begonnen met de opleiding voor verpleegkundige. ‘Anette was apothekers-assistente en we droomden ervan om ooit in een ontwikkelingsland te gaan werken. Zover is het niet gekomen. Ik moest me laten omscholen en leerde met de computer omgaan. Vanaf het begin heb ik altijd thuisgewerkt. In verband met de hulp die ik nodig heb is dat ideaal.’

‘Om de computer te bedienen heb ik een speciaal toetsenbord.’

Meerwaarde

‘Ik heb altijd met veel plezier gewerkt bij mijn eerste werkgever, maar na zeventien jaar en meerdere overnames raakte ik mijn werk kwijt,’ zegt Ton. ‘Dat deed wel iets met me. Ik merkte toen dat het niet meevalt om een baan te vinden als je een beperking hebt.’ Ton benaderde goede doelen met de vraag of hij iets voor hen kon betekenen. ‘Al snel kon ik onder meer bij Woord en Daad als vrijwilliger beginnen. Samen met de webmaster en een aantal collega’s houd ik de website up-to-date. Er is altijd wel iets te doen. Het werk

geeft me veel voldoening. Inmiddels heb ik ook een contract. Dat heeft voor mij echt een meerwaarde. Je hebt een band met je collega’s en bent echt verantwoordelijk voor je werk. Ook draag ik op deze manier bij aan ons inkomen.’

Voorzieningen

‘Om de computer te bedienen heb ik een speciaal toetsenbord en een trackbal die ik met mijn teen bedien. Voor de telefoon en WhatsApp gebruik ik een tablet. Door mijn beperking heb ik natuurlijk overal hulp bij nodig. Sinds we getrouwd zijn kopen we een deel van de zorg in. Verder helpt Anette me met alle voorkomende dingen. Soms is dat best veel. In Nederland zijn ontzettend veel voorzieningen voor mensen met een beperking. Natuurlijk moet je overal achteraan en kost het energie om dingen voor elkaar te krijgen. Maar in landen als Ethiopië of Colombia zal dat ongetwijfeld heel anders zijn.’

Directer

Door een beperking wordt er vaak anders naar mensen gekeken, merkt Ton. ‘Regelmatig vragen mensen dingen aan Anette over mij, terwijl ik naast haar zit of sta. Het is echt vervelend om genegeerd te worden. Ga gewoon het gesprek aan. Kinderen zijn vaak directer, die vragen dan: ‘Wat is er met u?’ ‘Afhankelijk zijn en leven met beperkingen went denk ik nooit. Gelukkig mag ik elke dag met de Heere beginnen en eindigen. Dat geeft zo’n rust. Leven in afhankelijkheid van de Heere is het beste leven. Straks komt er een beter leven waarin niemand meer ziek is. Wat een Toekomst!’

Hecht

Deze tweelingzussen heten Foussena en Assana. Assana is de voornaam die ieder oudste kind van een tweeling krijgt in Benin. De zusjes zijn 11 jaar oud en wonen in een hechte gemeenschap. Met Familles Fortes werken Woord en Daad en partnerorganisaties aan goed onderwijs voor de kinderen, een eerlijk inkomen voor de ouders én een dorpsgemeenschap die voor elkaar zorgt. Altijd iemand om op terug te vallen!

Retouradres: Postbus 560 • 4200 AN Gorinchem

Port Betaald

